

ДОБРУДЖАНСКО СЛОВО

ИЗЛИЗА ТРИ ПЪТИ СЕДМИЧНО.

Един брой 20 ст.

Главен Редактор: С. ПЕТРОВЪ.

Телефонъ № 248.

Солунският братя.

Днес българският народ чествува паметта на Солунският братя, Кирил и Методий — двата гиганта, най-свѣтлият точ-ки въ родната ни история. От ред години въ нашата страна се тачи паметта на тия два бри-лянта — Кирил и Методий от Солун, твърдѣ справедливо поставени въ клира на свѣтци-тѣ, равни на апостолитѣ — Хри-стовитѣ ученици. Вѣкове ми-наватъ, врѣмето отлетява въ тъма, мѣни се и руши обще-ствения живот и строй, а двамата братя от Солунъ про-дължаватъ да устояватъ, да крѣпнатъ все по-твърдо и по-твърдо въ душитѣ, въ живота на човѣчеството, тѣй мимолѣ-тенъ и суетенъ. Мисълта ни а тѣхъ, за тѣхнитѣ колосални рудоне от обществена полза, а благо на българския на-родъ въ частностъ, еволюира от година въ година, кол-емъ се съберемъ да честву-ваме тѣхната паметъ, ще се натъкнемъ на нови и нови по-риви и желания да извикаме въ себе енергия за общочо-вѣшки идеи и идеали.

Отъ четиридесет и нѣкол-ко години насамъ, отъ какъ отпочна нашия свободенъ пол-животъ, чествувайки всѣка го-дина паметта на Кирила и Методий, въ публичнитѣ тър-жества, въ манифестациитѣ, въ черквитѣ и училищата, про-свѣтеното българско общество, ръководителитѣ на нарднитѣ ни събини, високо, енергично, чутъ едва ли не по цѣлия свѣтъ, прокламираха все едната и съ-ща идея — майката земя, люл-ката на свѣтитѣ братя Кирила и Методий, Македония, земитѣ, въ които се чува българска рѣчь, пише съ блѣзитѣ на тия братя и тачи тѣхната па-метъ, сж и трѣбва да бждатъ български. Съ слова и мечъ, съ мечъ и слова подхранвахме тая идея въ насъ, въ нашитѣ дѣца, братя и сестри, догдѣто я въз-вишихме до култ и пристѣпих-ме къмъ реализирането ѝ. Ето ни вече на прага....

Свити въ черупкитѣ си, ома-ломощени и убити духомъ, спотаени като кротки овци, обиколени трѣ-перимъ прѣдъ неизвѣстността

— плодъ на дългогодишнитѣ идеали и аспирации, тѣй щед-ро подхранвани по стѣжди, до-мове, черкви и училища всѣка година на 11 май — „Св. Кирилъ и Методий“.

Врѣме е да се опомнимъ! Да

почерпимъ поука отъ дѣйно-стѣта на Солунският братя! Да замислимъ и заработимъ, как-то сж работили тия два коло-са — Кирилъ и Методий — нав-редъ и за всички.

Празникътъ „Св. Кирилъ и Методий“, нека си бжде праз-никъ, както си е билъ и до сега, нека се празнува най-тържествено и по най-затѣн-тенитѣ кѣтве на майка Бъл-гария, но да бжде празникъ за истинска просвѣта на на-рода и подраствающитѣ поко-ления, а не празникъ на ко-щунства и подхранваща омраза на народи. Него денъ нека се подчертае по черкви, училища и мегдани, ползата отъ про-свѣта, култура и човѣшка со-лидарностъ — идеалитѣ на Со-лунският братя. Нека се за-тегне връзката между дома и училището, между учителя и сѣмейството, за да се поеме задружна дѣйностъ къмъ ис-тинска просвѣта, безъ аспира-ции и посторонни егоистични идеи, просвѣта, разбирана как-то отъ братята Кирилъ и Ме-тодий — за благо и добрува-нето на народитѣ.

Вѣсти отъ Добруджа.

Ангариата въ Балчишко.

Привикнали на стария си методъ за разкарване селското и градско население по свои прищевки, — ромжнитѣ и днесъ, подъ формата на платена реквизиция, не прѣставатъ да тормозятъ това население и спѣ-ватъ работата му. Тежко и горко на село въ което се намиратъ по-вечко ромжнски чиновници или пъкъ се случи на пътъ, по който има по-голямо движение! Всѣкой денъ отъ тѣзи села (въ града това става по-редко, защото тамъ човѣкъ може да се оплаче на италианския комендантъ) се взематъ по най-бруталенъ начинъ най-малко по 5—6 каруци за разхождане на ромжн-ски чиновници, офицери и войни-ци. Освѣнъ това всички сѣмейни нужди на горнитѣ, като носене дърва, брашно и пр., се задово-ляватъ само по начина на ужъ пла-тена реквизиция. Всичко това ста-ва прѣзъ най-работния сезонъ за селянина, при най-голяма липса на впрѣгатенъ добитѣкъ, денемъ и но-щемъ прѣзъ който и да било часъ; — нали е по кефа на безцеремо-ния и въ нищо не ограниченъ ром-жнски чиновникъ! Наплашенъ отъ бича още отъ 1913, 1914, 1915 и 1916 год. на ромжнитѣ — населе-нието безропотно се подчинява на

разкарванията, като не смѣе да се оплаче на окупационнитѣ съглашен-ски войски, подъ страхъ на още по-грозно наказание.

На 17 априлъ т. г. въ 12 часа по-срѣдъ нощъ, въ с. Теке двама ромжнски войници насила вдигатъ селянитѣ Ангелъ Кръчински и Х... за да ги каратъ съ каруцитѣ си до с. Гаргалѣкъ (последното е на около 50 км. отъ с. Теке). Подъ страхъ на побой селянитѣ изпълня-ватъ кефѣтъ на войницитѣ. Освѣнъ това, отъ сжщото село всѣкой денъ се взематъ най-малко по 5—6 ка-руци за най-различни нужди на ром-жнският чиновници, безъ да имъ се плати и стотинка, или пъкъ из-даде разписка за заплащане.

Човѣкъ (най-вече българинъ) не може да излезе спокоенъ на пътъ дори и до нивата си, защото всѣки моментъ може да го срѣщне ром-жнски войникъ, стражаръ или чи-новникъ, който веднага може да му реквизира каруцата и го разкарва на кждѣто си иска.

Това се върши по всички села и общини отъ околията

Хроника.

Изборитѣ.

На 6 юлий ще се произве-датъ изборитѣ за народни прѣд-ставители.

Нашитѣ делегати.

На 10 юний ще заминатъ на-шитѣ делегати за Парижъ. Кои ще бждатъ още не е опрѣдѣ-лено.

Американски параходъ.

Отъ Цариградъ е трѣгналъ американски параходъ, който носи много стоки и 7200 тона брашно за България.

Английски параходъ.

Парахода, който пристигна вчера тукъ, носи 200 тона за-харъ и 150 тона какао. Капи-тана съобщава, че тия стоки били прѣдзначени за Браила.

По молбата на окр. управи-тель, капитана на парахода се е съгласилъ да стовари тукъ стокитѣ, обаче иска разрѣше-ние отъ Царигр. прѣдставител-ство. За тая цѣль и американ-ската легация въ София е хо-датайствала.

Цѣната на захарта безъ нав-ло е 2-60 лева съ навло 5—6 лв.

Награденъ за гражданска заслуга.

Варненски окр. управитель г-нъ Н. Мирски е награденъ съ орденъ за гражданска заслуга

4 степ. съ корона. За прояве-ното му усърдие по иземането.

Празненството на Св. братя „Св. Кирилъ и Методий“.

Наредено е въ цѣлото цар-ство да се отпразнува най-тържествено празника на Св. Солонски братя. По тоя слу-чай ученицитѣ отъ срѣд-нитѣ учебни завѣдения ще да-датъ литературна музикалн-вечеръ въ салона „Ранковъ“. а

Изборитѣ въ Ромжния. Споредъ съобщенията на ромжнският вѣстници, изборитѣ въ Ромж-ния сж отложени за 28 юлий, т. г. Това отлагане обясняватъ съ обстоятелството, че Беса-рабия била въ чужди ръцѣ, а тѣмъ, на ромжнитѣ, се искало да произведатъ избори въ всич-китѣ тѣхни земи.

Дали още веднажъ не ще от-ложатъ тия избори, врѣмето ще покаже.

Южна Добруджа. В. Заря ни поднася интервю на свой ко-респондентъ съ брата на Бра-тиану, който билъ казалъ, че за добро съсъдство съ Бълга-рия, Ромжния доброволно ѝ от-стъпвала южна Добруджа по Петроградския договоръ.

Въ Цариградъ. Прислугата отъ пристигналия американски па-раходъ отъ Цариградъ разпра-вя за отоманската столица.

Кабинета билъ въ оставка, което потвърждаватъ и нѣкои отъ нашитѣ вѣстници.

„ДОБРУДЖА“

Акционерно Застрахователно Д-ство—София.

Основен капиталъ 3,000,000 лева
Главна инспекция, ул. Мал. Търговска № 2.
ВАРНА.

Д-во „Добруджа“ застра-хова по: „Пожаръ“, „Животъ“, „Транспортъ“, „Нещастни слу-чай“, „Кражба“ и пр. съ най-либерални условия и ефти-ни прѣмии.

Д-во „Добруджа“ покрива риска за война безплатно и осигурява ЖЕНИ безъ никакво повишение на премията.

Търсятъ се агенти и аквизитори за цѣлото царство при най-либерални условия.

Главенъ инспекторъ:
Ст. Петровъ.

Печатница „Войниковъ“ — Варна.

Ромжиският звърства.

Върбанъ Петровъ

Бившъ нач. ж. п. депо въ гр. Добричъ.

Извѣстно е на всички, че на 23 Декемврий 1918 г. всички български административни и военни власти въ Добруджа трѣбваше да се оттеглятъ до границитѣ отъ 1913 год. Тогава Добруджа се окупира отъ ромжиска административна власт, а само гарата и депото Добричъ останаха като гранични подъ управлението на българската дирекция на желѣзницитѣ. По липса на подвиженъ материалъ и персоналъ, ромжиската дирекция на желѣзницитѣ бѣ поискала това

Цѣлия български ж. п. персоналъ остана да работи въ ромжиска територия, като получавахме служебнитѣ си заповѣди отъ София, а особенитѣ такива отъ Английската окупационна власт, респективно, отъ английския комендантъ на гарата. Той ни бѣше протекторъ. Пишущия тия редове бѣхъ началникъ на ж. п. депо въ Добричъ.

При всичко, че цѣлата официална ромжиска власт се чувстваше много недоволна отъ нашето присъствие тамъ, при всѣ че и тѣ си имаха свой началникъ гара, начал. депо, персоналъ и пр. за извѣстно врѣме тѣ трѣбваше да се помирятъ съ положението си и да бждатъ по-скромни. А липсата на условия у тѣхъ за сигурна ж. пжтна служба караше и англичанитѣ да иматъ интересъ въ запазване създаденото положение въ ж. п. служба.

Разбира се, ромжиситѣ не прѣставяха да работятъ прѣдъ своитѣ съюзници, за да се корегира сторената голѣма „неправда“ по отношение на тѣхъ и най послѣ успѣха да ни прѣмахнатъ. Единствената причина, обаче, бѣ желанието имъ да не сме свидѣтели на нечуванитѣ произволи на тѣхната администрация надъ нещастното добруджанско население! „Консулитѣ“ на България бѣха прѣмахнати и въ страдална Добруджа бухала разпѣри свободно своитѣ мрачни крилѣ!

На 10.11 т. г. получихъ телеграма отъ Главната Дирекция на желѣзницитѣ подъ № 1534, съ която ми се прѣдписваше, че на 21 с. м. 12 часа по обѣдъ цѣлата служба отъ депото да се прѣдаде на ромжиският ж. п. власти, а ние да се отеглимъ. Въ сжщата заповѣдъ се казваше, че трѣбва веднага да почна товарянето на всички материали и инвентари отъ депото и ги изпращамъ въ депо—Варна, като на ромжиситѣ се оставятъ само най-необходимитѣ инвентари, за да не се сплжа службата на първо врѣме. Трѣбваше да се отеглимъ до Гара Ново-Ботево, която и ставаше гранична гара. Английския комендантъ на гарата получи идентична заповѣдъ.

Ромжиситѣ, виждайки, че ако ние си приберемъ резервнитѣ инвентари и всички материали, не ще могатъ да ни замѣстятъ достойно и скоро ще се изложатъ прѣдъ съглашенскитѣ власти, тѣ бѣха замислили и взели мѣрки отдавна да турятъ на всѣка цѣна ржка на тия материали и инвентари. За ромжинеца,

не бѣ мжно да създадатъ поводъ за това.

Прѣди 10—15 дни още, тѣ,

прѣдвиждайки, че при евентуално прѣдаване на службата тѣмъ, ние съ право ще искаме да си приберемъ ж. п. материали, бѣха поставили трима отъ своитѣ хора да слѣдятъ ленонощно магазинята и работилницата, да не би да се изнася нѣщо. Слѣдва.

ТЕАТЪРЪ, МУЗИКА И ИЗКУСТВО.

Работнишкия театръ

На 19 т. м. вечерта, Работнишкия театръ даде третото си прѣдставление въ салона К. Ранковъ. Прѣдстави „Християни“, пиеса въ 3 дѣйствия отъ Х. Хайрманст.

Салонътъ бѣше пъленъ и публиката остана напълно задоволена, както отъ съдържанието на пиесата, така и отъ играта на трупата, която ни изненада съ изкуството, което изнесе на сцената. Пиесата е съ социално-философска тенденция и нейното изпълнение е видимо трудно, но въпрѣки това артиститѣ я изнесоха поразително майсторски. Това ни дава основания да върваме въ успѣхитѣ на тоя татръ за въ бждаще и да поздравимъ силитѣ му. За лишенъ пжтѣ трѣбва да кажемъ, че тая недипломирана трупа ни удивлява съ своето сѣбично чутѣе. Това се дължи, разбира се, на съзнанието за високата и възоржена цѣль, която се гони—добра духовна храна за работничеството—наредъ съ тенденциозността, добръ се застъпва и изкуството, а това е похвално и удивително. Нашитѣ очаквания сж прѣвишени. Остава ни само да аплодираме този театръ, който застъпва не само социалната тенденция на девиза си съ репертуара си, но държи и за самото изкуство въ играта си. Послѣдното се подчерта прѣдъ очитѣ ни съ това трето излизане на сцената.

Бихме визирали личности, ако имаме мѣсто въ колонитѣ на нашия вѣстникъ, както и да разкритикуваме по-основно всѣко дѣйствующе лице, за да видятъ читателитѣ ни, какво и какъ може да се постигне за извѣстна цѣль, когато се работи съ усърдие и жаръ.

Ще кажамъ само, че Раб. Театръ притежава много въ лицето на Лангебиръ, Пасторъ Нансенъ, Рита, Сестрата и Пасторъ Бронкъ (изъ „Християни“). Тѣмъ нацитѣ поощрения! Желателно е да вървятъ винаги къмъ усъвършенствуване въ това поприще, съ същия духъ на усърдие и любовъ къмъ изкуството.

Българска Банка

за международна търговия.

ЦЕНТРАЛА: София, клонъ Варна.

Приема срочни и безсрочни влогове въ неограниченъ размѣръ.

Открива текущи смѣтки срѣщу залогъ на цѣнни книги, стоки и поржчителство.

Издава акредитивни писма за странство.

Купува и продава чекове срѣщу странство.

Прави прѣводи за странство и царството.

Размѣна на чужди монети.

Издава вложни книжки по които одобрява 5% чиста годишна лихва, като данъкътъ върху лихвата остава за смѣтка на банката.

Телегр. адресъ: „Интербанк“.

Четете в „Добруджанско Слово“.

Ново!

Ново!

ВЪ ДАМСКАТА СЛАДКАРНИЦА

„БОРИСЛАВЪ“

на мусалата се сервира чисто МЛЪКО съ закуски винаги прѣсни (бѣзъ добавена вода).

Бързайте да не се свърши!

Отъ Съдържателя.

4—5

Българско Генерално Акционер. Застрахователно Д-ство

„СИЛА“

ВЪ СОФИЯ.

Основенъ капиталъ 5.000.000 лева.

ПРИЕМА ОСИГУРОВКИ ЗА:

Животъ, Пожаръ, Транспортъ и Злополука

Д-во „СИЛА“ издава полици по „Животъ“, съ безплатно носене военния рискъ, по най-модерни комбинации и при най-либерални, общедостъпни и ефтини премии.

Д-во „СИЛА“ приема за осигуряване и ЖЕНИ, по текущитѣ си комбинации и нормални прѣмии, безъ уговорки и увеличаване на прѣмията.

Д-во „СИЛА“, поставено и на КООПЕРАТИВНИ НАЧАЛА, дава право на осигуренитѣ по всички таблици и клонове да взематъ участие въ печалбитѣ на Д-вото безъ да плащатъ за това нѣкоя добавъчна прѣмия.

Д-во „СИЛА“ дава сѣдѣния съ готовностъ при първо поискване отъ Дирекцията въ София и органитѣ му въ провинцията. Д-во „СИЛА“ търси за цѣлото Царство дѣятелни агенти и Инспектори-Аквизитори при най-либерални условия, като за доказана дѣятелностъ и способностъ ще имъ се даватъ освѣнъ уговоренитѣ проценти и заплата, но и голѣми парични награди.

Д-во „СИЛА“ се помѣщава на ул. „Царъ Борисъ“ (Търговска) № 6, телефонъ № 1174.

За телеграми: „СИЛА“

8—34—10

НОВО!

НОВО!

НОВО!

САМО ВЪ НОВООТКРИТИЯТЪ

Хотелъ-Ресторантъ „БУЛЕВАРДЪ“

на Мусалата,

ще намѣрите винаги отлично приготвени при образцова чистота и вкусни ястия и ще бждете сюрпризирани съ чудесно хубави балкански вина, джиброва ракия, местика и виненъ конякъ.

Ресторанта е първоразряденъ, въ всичко е положено грижи за задоволяване на най-изтънчения вкусъ.

Любители на хубавото? Заповѣдайте!

3—3

Отъ Съдържателитѣ.

ПОСРѢДНИЧЕСКА КАНТОРА

АТАНАСЪ НИКОЛОВЪ—СОФИЯ

Булевардъ Дондуковъ № 4.

Телефонъ 1631

Посрѣдници за извършване на ипотечни заеми и продажби и покупка на недвижими имоти.

Който иска чиста и бърза работа да се отнесе до кантората

6—10

Централно Търговско Дружество

Централа София—клонове: Русе, Варна

Основенъ капиталъ 10000000 лв.

Търговия отъ всѣкакъвъ родъ прѣдимно колониалъ и желѣзария.

Директоръ Варнен. Клонъ: Иосефъ Михелъ.

Продава се

чишликъ 400 декара, къща съ 4 стаи, дамъ за 60 добитъка и овощна градина 10 декара 7 кил. отъ града по шосето за „Гюндюзъ-чешме“. Споразумение Тодоровъ ул. „Балканска“ № 10.

Сухиндолска Банка
АКЦИОНЕРНО Д-СТВО
СУХИНДОЛЪ.

Основенъ капиталъ 2000000

Сухиндолска Банка продава на най-износни цѣни първокачествени Сухиндолски вина ракии.

Сухиндолска Банка извършва всѣкъ видъ търговски банкови операции.

Сухиндолска Банка приема влогове срочни и безсрочни при най-добри лихви.

Сухиндолска Банка отпуска заемни сконтира полици и др. при най-износни условия.

За телеграми: Сухинбанк.